

عیدگاه

اهالی منطقه ۱۱ در روزهای سرد، برای پذیرایی و کمک در کنار پاکبانان و باغبانان بودند

تکاندن خستگی از شانه‌های برفی

یک پیرمرد در معلم ۱۶ دیدیم. حدود ساعت یک شب، متوجه شدیم یک نفر، من و دو تا از همکاران را صدای زنده رفتیم دیدیم پیرمردی در دو حلب بزرگ پراکنده آتش روشن کرده است تا ما گرم شویم. در آن موقع شب و سرما در آتش ایستادیم و خیلی خوب بود؛ بعد هم باد منوش از ما پذیرایی کرد و تا صبح پراثری بودیم. در ادامه به سراغ سید جواد نیکویی، نیروی فضای سبز، می‌رویم که درباره خاطره‌اش از روزهای سرما و یخ‌بندان می‌گوید: در این چند روز مردم خیلی لطف داشتند و آنچه ما را در این چند روز خوشحال می‌کرد، این بود که وقتی وارد یک کوچه می‌شدیم، می‌دیدیم خود مردم، برف درخت‌ها را تکانه و کار ما را سبک کرده‌اند.

● مهمان نوشیدنی گرم در ماشین

یکی از همراهی‌های متفاوت با پاکبان‌ها را از جوانان هیئت رسول... (ص) محله آزاد شهر شاهد بودیم که در روز پیاپی با فلاسک چای و دمنوش به سراغ نیروهای فضای سبز و پاکبانان رفتند و آن‌ها را سوار ماشین کردند تا هم نوشیدنی گرمی بنوشند و هم دقایقی در ماشین گرم شوند. سید موسی سحابی می‌گوید: در سال‌های قبل هم وقت بارش باران و برف این کار را می‌کردیم اما امسال، تعدادی از رفقا که ماشین داشتند، گفتند باغبان‌ها و پاکبان‌ها را دعوت کنیم که داخل ماشین بنشینند تا گرم شوند. شکر خدا توانستیم در این دو روز و با چهار ماشین، به حدود هفتاد پاکبان و نیروی فضای سبز خدمت کنیم.

برای این افراد، کار مهم‌تری انجام دهیم ولی همین پذیرایی ساده از ما ساخته است؛ روزهای سخت و پرکاری داشتند. ما هم وقتی در محله گفتیم می‌خواهیم برای نیروهای فضای سبز و پاکبان‌ها پذیرایی تدارک ببینیم، تقریباً هرکسی در جمع ما بود، استقبال کرد و به لحاظ نیرو و هزینه همه چیز مهیا شد.

● مردم کار ما را سبک کردند

همدلی و رفتار زیبای شهروندان در روزهای برفی با پاکبانان و باغبانان، تصاویر زیبایی را در ذهن این گروه ثبت کرده است. غلامرضا کبیری، پاکبان پرتلاش منطقه، می‌گوید: مردم تقریباً همیشه لطف دارند. حدود پنج سال است در این منطقه هستم و بعضی از اهالی کوچه‌ها من را می‌شناسند و با شکل‌های مختلف از ما حمایت می‌کنند. در این چند روز، بهترین اتفاق را از

بهشتی یکی با فلاسک دمنوش آمده است و شهروندان دیگری هم با شیرداغ خودش را به محل رسانده است. دانه‌های برف به محض افتادن در سینی شیر داغ ذوب می‌شوند؛ باید زودتر این نوشیدنی‌های گرم را به پاکبانان زحمتکش برسانند تا گرم‌تر به آن‌ها هدیه دهند. اولین پاکبانی که پذیرایی می‌شود، قبل از نوشیدن شیر داغ، دستانش را دور لیوان کاغذی حلقه می‌کند تا اول دستانش گرم شود.

آنچه مرور کردیم، یکی از قاب‌های زیبای همدلی در منطقه ۱۱ است که در این چند روز رقم خورده است. در این ایام، شهروندان به طرق مختلف در کنار پاکبانان و باغبانان شهر بوده‌اند تا با گرمای مهربانی، از سرما و خستگی تن این افراد بکاهند.

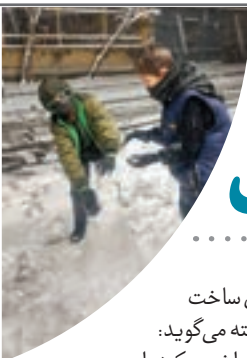
● پذیرایی ساده ما، کار زیادی نیست

اولین گروهی که برای خدایات به پاکبانان منطقه ۱۱ کار را شروع کردند، مساجد محله دانشجو بودند. در این اقدام داوطلبانه چند نفر از اهالی با حضور نوجوانان و جوانان در مسجد امیرالمؤمنین (ع) اقدام به آماده‌سازی شیر داغ و کیک کرده و در میان پاکبانان توزیع کردند. سیروس کاظمی می‌گوید: از صبح جمعه که برف شروع شد، دیدیم که چند نفر از پاکبانان در خیابان مشغول نمک پاشیدن هستند. ساعت ۱۱ شب هم که رفتیم، دیدیم همان چند نفر هنوز سر کارند. واقعا خدایات دارند و پذیرایی ساده ما، کار زیادی در مقابل زحمت این افراد نیست. محمد مجتهدی، از دیگر مسجدی‌های محله دانشجو، می‌گوید: ما دوست داشتیم

شهروندان منطقه ۱۲ از کوچک گرفته تا بزرگ لحظات پرنشاطی را در فضای سپیدپوش محله تجربه کردند

حال خوب کنار آدم‌های برفی

● زنده شدن حال و هوای کودکی

وقتی هوای این‌گونه به مردم روی خوش نشان می‌دهد، این فقط بچه‌ها نیستند که دنبال ساختن آدم برفی هستند. بزرگ‌ترها هم از این فرصت استفاده می‌کنند تا حال و هوای دوران کودکی و نوجوانی را زنده کنند. مثل کسبه حاشیه بولوار محمدیه که آدم برفی بزرگی ساخته‌اند و آن را در پیاده‌رو گذاشته‌اند. اکبر کامرانی که در این مسیر کاسب است، می‌گوید: این روزها بازار کساد است، چه برسد به اینکه برف هم ببارد. ما هم از این خلوتی استفاده کردیم و با چند تا از همکاران یک آدم برفی ساختیم. او درباره حال و هوای این کار می‌گوید: از صبح هرکسی رد شد و آدم برفی را دید، لبخندی زد. بعضی شهروندان به ویژه بچه‌ها هم با آن عکس گرفتند که همین کار، حال خوبی به ما داد. در کل هم این را بگویم که ذهن انسان بعضی وقت‌ها به کارهای حال خوب‌کن نیاز دارد، حتی اگر آن کار بیچگانه باشد. ما هم این طوری روزهای کودکی را برای خودمان زنده کردیم.

● می‌خواهیم بزرگ‌ترین آدم برفی را بسازیم

گروه دیگری از بچه‌های منطقه ۱۲ هم در اراضی بولوار مجیدیه مشغول به ساخت آدم برفی شده‌اند. هرکدام از آن‌ها درباره بارش برف حال متفاوتی دارند. پرنیا از تعطیلی مدرسه خوشحال است، نگارین از حس خوب نشان دادن اولین برف زندگی به برادر خردسالش می‌گوید و هستی هم از وسایلی که برای ساختن آدم برفی از خانه آورده است. هستی شاگردمقدم که آخرین مراحل ساخت آدم برفی‌اش را انجام می‌دهد، می‌گوید: من از خانه، هم برایش شال و کلاه آورده‌ام هم دکمه و هویج و کلاه گیس. می‌خواهم آخر کار، کلاه گیس را جای موهایش بگذارم و دکمه‌ها را جای چشمانش. هویج هم به جای بینی‌اش. لیلا الماسی که دیگر نوجوان همراه آن‌هاست، می‌گوید: ما هم کلاسی هستیم و می‌خواهیم بزرگ‌ترین آدم برفی را بسازیم و عکسش را برای گروه مدرسه بفرستیم.

بهشتی با بارش برف، فقط زمین خشک نیست که سیراب می‌شود؛ بچه‌ها هم در این مناظر سفید و تماشایی سیر از خنده و نشاط می‌شوند، با آدم برفی‌هایی که می‌سازند و گلوله‌های برفی که به یکدیگر می‌زنند. برف ابتدای هفته، این خوشحالی را نصیب بچه‌های منطقه ۱۲ هم کرد و حتی بزرگ‌ترها در این حال خوب با بچه‌ها شریک شدند. حضور میدانی در معابر منطقه و همچنین ارسال عکس آدم برفی‌ها از طریق فضای مجازی، ما را با صحنه‌های زیبا و حال و هوای خوب شهروندان روبه‌رو کرد.

● گلوله بازی بچه‌های توس

اولین افرادی که ما را به دیدن تصاویر آدم برفی‌هایشان دعوت می‌کنند، مخاطبان کانال شهرآرامحله ۱۱ و ۱۲ در اینستاگرام هستند. مادر سهیل احمدیان با ارسال عکس آدم برفی پسرش نوشته است: «هنوز برف بند نیامده، سهیل آدم برفی‌اش را در حیاط خانه تکمیل کرده است». رونیا مشکوفی هم عکسی از آدم برفی‌ای را برای ما فرستاده که همراه برادرش، سامیار، ساخته است. او نوشته است: «سامیار بدن این آدم برفی را ساخت و من تزئینش کردم». وقتی در محلات منطقه ۱۲ شروع می‌کنیم به دور زدن، سراز جلودان آرامگاه فردوسی درمی‌آوریم؛ جایی که بچه‌های توس، حسابی با گلوله برفی دنبال هم می‌کنند و بچه‌های آرام‌تر هم مثل ایمان

عیدگاه